ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄27-30)
11 Ἰουνίου 2023

Στὴ ζωντανὴ ὁμολογία πίστεως ὅλων τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ, «πάντων τῶν Ἁγίων» κάθε χρόνου καὶ τόπου, ἀναφέρεται ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή. Ἐπειδὴ ἡ μαρτυρία τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι ἀπαίτηση τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς γνήσιας χριστιανικῆς ζωῆς. Αὐτὴ ἡ ὁμολογία καὶ μαρτυρία πίστεως συνίσταται σὲ λόγια, ἔργα καὶ συμπεριφορές. Ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα τῆς καθημερινότητάς μας μέχρι τὰ μεγάλα καὶ βαρυσήμαντα, τὰ δύσκολα διλήμματα, τὶς μεγάλες ἀποφάσεις καὶ τὶς καθοριστικὲς ἐπιλογές μας.

Ἡ αὐθεντικὴ ὁμολογία πίστεως δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν μισαλλοδοξία. Δὲν εἶναι ὑπεράσπιση μίας ἰδεολογίας μὲ ἐμπάθεια καὶ φανατισμὸ πρὸς καθετὶ ἀντίθετο μὲ τὴν ἀλήθεια ποὺ πιστεύουμε. Δὲν καταδικάζει καὶ δὲν ἀπορρίπτει τὸν ἄλλον, ἔστω καὶ ἂν βρίσκεται στὴν πλάνη καὶ στὴν ἄρνηση. Ὅποιος ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα ἀγαπᾷ πραγματικὰ τὸν Θεὸ, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰκόνα Του, τὸν ἄνθρωπο, γιατὶ γνωρίζει καλὰ ὅτι γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο «Χριστὸς ἀπέθανε». Ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο μὲ μία ἀγάπη ποὺ δὲν εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ ὠφελεῖ τὸν ἄλλο, γι’ αὐτὸ καὶ συχνὰ τὸν δυσαρεστεῖ ἐν ἀληθείᾳ. Ὑπομένει καὶ περιμένει τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ἄλλου. Ὅποιος ὁμολογεῖ τὸν Χριστό δὲν συμβιβάζεται κάθε φορὰ ποὺ ἡ ἀλήθεια παραμερίζεται καὶ ποικίλες ἀρνητικὲς ἰδεολογίες κλονίζουν τὴν πίστη. Ὅταν οἱ σταθερὲς ἀξίες τῆς ζωῆς ὑπονομεύονται, ἐνῶ ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ διαπλοκὴ ἀποθρασύνονται ὅπως συχνὰ συμβαίνει στὶς μέρες μας. Ἴσως, βέβαια, στὶς σημερινὲς συνθῆκες ζωῆς ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως νὰ μὴν ἀπαιτεῖ μαρτύρια καὶ θάνατο. Ὅμως καὶ σήμερα κοστίζει πολλὰ σὲ ὅποιον δὲν ἐφησυχάζει νωχελικὰ στὴν βολεμένη ζωή του. Ὁ πιστὸς καλεῖται πάντα νὰ ἀντιστέκεται καὶ νὰ διαφοροποιεῖται ἀπέναντι σὲ πρόσωπα, γεγονότα, καταστάσεις καὶ σχέσεις ποὺ εἶναι διαβρωμένες ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἀντιστρατεύονται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τὸ θάρρος τῆς ὁμολογίας πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὸν φωτισμὸ τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τονίζει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν» (Λουκ. 21.15), γιατί ἐγῶ θὰ σᾶς δώσω λόγια καὶ σοφία καὶ σ’ αὐτὰ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ἀντισταθοῦν καὶ νὰ τὰ ἀντικρούσουν οἱ ἀντίπαλοί σας. Αὐτὸ σημαίνει διάκριση καὶ σύνεση, γιὰ νὰ ξέρουμε πότε καὶ τί πρέπει νὰ λέμε, ἀλλὰ καὶ πότε καὶ ποῦ πρέπει νὰ σιωποῦμε, ἂν αὐτὸ ὠφελεῖ περισσότερο, μὲ μία σιωπὴ δυνατή, ποὺ λέει πιὸ πολλὰ.

Ἂν ὁμολογία πίστεως εἶναι νὰ ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστὸ καὶ στὴν Γεθσημανὴ καὶ

στὸν Γολγοθᾶ, τότε μποροῦμε νὰ ἔχουμε τὴν βεβαιότητα τῆς συνάντησης μαζί Του στὴν Ἀνάσταση. Ὅμως πρὶν ἀπὸ τὸ ἔπαθλο ὑπάρχει ὁ ἀγῶνας καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάσταση ὁ σταυρός. Ἐδῶ ἡ δύναμη τοῦ πιστοῦ «τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ». Αἰσθάνεται ἀδύναμος στὶς σκληρὲς ἀπαιτήσεις τοῦ Εὐαγγελίου, γι’ αὐτὸ καὶ ἐμπιστεύεται τὸν ἑαυτό του στὴν ἀγαπῶσα ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Σηκώνει μὲ αὐταπάρνηση τὸν προσωπικό του καθημερινὸ σταυρὸ καὶ συσταυρώνεται ἐσωτερικὰ μὲ τὸν Χριστό. Ὁμολογεῖ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέσα του, γιατί ζεῖ τὴν μετάνοια, τὴν ἀφάνεια καὶ τὴν ταπείνωση. Αὐτὸ καταδεικνύουν τὰ συναξάρια καὶ τὰ μαρτυρολόγια ὅλων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Δὲν ἔκαναν ὅλοι θαύματα, ἀγάπησαν, ὅμως, ὅλοι τὸν Χριστὸ καὶ ἀγωνίσθηκαν σιωπηλὰ καὶ ὑπομονετικὰ στὸ ὄνομά Του. Τὸν ὁμολόγησαν γενναία μὲ τὸν λόγο τους καί, κυρίως, μὲ τὸ παράδειγμά τους. Δὲν τελείωσαν ὅλοι τὴν ζωὴ τους μαρτυρικὰ για τὸν Χριστό, ἔζησαν, ὅμως, ὅλοι μὲ τὸν Χριστὸ καὶ γιὰ τὸν Χριστό. «Ἰδοὺ ἀφήκαμεν τὰ πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι» (Ματθ.19,27), ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε, ἀκοῦμε νὰ λέει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ μέσω αὐτοῦ ὅλοι οἱ ἅγιοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν κλήση τους. Ἂς προσέχουμε, γιατί ἀξιώματα, χρήματα, περιουσίες, συγγενικοὶ δεσμοὶ καὶ ἀνθρώπινες σχέσεις γίνονται κάποτε ἐμπόδια σ’ αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς ζητᾷ ἀπὸ ἐμᾶς. Ὅλοι οἱ Ἅγιοι δὲν ἔγιναν γνωστοί, πλούτισαν, ὅμως, ὅλοι τὴν χριστιανικὴ ἐμπειρία καὶ φώτισαν τὸν δρόμο τοῦ ἀγῶνα μας. Ἔπεσαν στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ παραδόθηκαν μὲ ἐμπιστοσύνη στὸ θέλημά Του, γι’ αὐτὸ καί μπόρεσαν νὰ πετύχουν τὰ ἀκατόρθωτα.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ μαρτυρία πίστεως φανερώνει τὴν οὐσιαστική μας σχέση μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸ βάθος τῆς χριστιανικῆς μας συνείδησης. Ἂς προσπαθοῦμε νὰ τὴν ἐπιβεβαιώνουμε καθημερινά μὲ τὴν ζωή μας καὶ μὲ τὸν ἀγῶνα μας. Ἀμήν.